

NIEUWE LEDEN

P. Th. Gordijn, Franquinetstraat 30a, Maastricht. — A. Zeguers, Emmaplein 10, Maastricht. — Mevr. J. N. Kerkhoven-Heiligers, Flat Annadal 11c, Maastricht. — P. Scheygrond, Dorpsstraat 26, Meeuwen (N.Br.). — L. H. Claassens, Oldenzaalstraat 2, Heerlen. — J. P. G. Gommans, Riethstraat 22, Tegelen.

VERSLAG VAN DE JAARVERGADERING TE ECHT OP ZONDAG 9 JUNI 1963

Aanwezig waren: Kruytzer, Mommers, van Nieuwenhoven, Wassenberg, Dijkstra, Bult, Ex, van Boven, Mevrouw Minis, Mej. v. d. Mijll Dekker, Mej. Jongmans, Mej. Janssen, Mej. Chambille, Coonen, Sterken, van der Kruk, Janssen, Ittmann, Geurts, Verbeek, Maassen, Doveren, Berghs.

Na het welkomstwoord herdenkt de voorzitter de zes leden, die ons sinds de vorige jaarvergadering door de dood zijn overleden, in het bijzonder ons bestuurslid, de heer A. J. P i j p e r s.

Na een afwezigheid van 16 jaar zijn wij terug in Echt en wij kunnen constateren, dat Echt in de laatste jaren belangrijke activiteiten heeft ontwikkeld op cultureel en op geologisch gebied. Door het werk van de heer G e u r t s, die vandaag onze gids zal zijn en die wij dan ook bijzonder welkom heten op deze vergadering, is hier tot stand gekomen een streekmuseum, dat zich bevindt in het gemeentehuis. Sinds enkele jaren bestaat hier de „Werkgroep Echt”, behorende tot de Afd. Limburg van de Nederlandse Geologische Vereniging. De leden van deze werkgroep werken zeer hard onder leiding van de heer H. V e r g o o s s e n, die tevens zijn bijzondere aandacht geeft aan de geologische afdeling van het streekmuseum. Het is verheugend te vernemen, dat de voorzitter van de Afd. Limburg, de heer J. F e l d e r, op de laatste vergadering gezegd heeft, in het vervolg nauwer te willen samenwerken met het Natuurhistorisch Genootschap. Toch denkt de voorzitter met we-

Excursie vanuit Stevensweert

moed terug aan de prettige vergaderingen, die de Roermondse Vrienden der Natuur vóór de laatste wereldoorlog elke maand hielden en vooral aan de vele excursies in Midden-Limburg, die onder de oorlog gewoon doorgingen. Zeker, wij hebben niet te klagen over de belangrijke berichten, die ons geworden van uit Midden-Limburg — men sla de maandbladen maar open, — toch moge het bezoek van vandaag aan Midden-Limburg wellicht de aanleiding zijn tot een grotere activiteit in onderlinge samenwerking, zoals dat geschiedt door de Werkgroep Echt van de Ned. Geolog. Ver.

Alvorens de punten van de agenda te behandelen wil de voorzitter even teruggrijpen in de geschiedenis van het Genootschap. In 1934 werd de jaarvergadering gehouden te Kerkrade in hotel De Kroon. Op die vergadering werd de archeoloog dokter J o s. B e c k e r s benoemd tot lid van verdienste en werd onze huidige ondervoorzitter, de heer M. M o m m e r s, gekozen tot bestuurslid. Nog verder teruggaande in de geschiedenis, zien wij, dat in juni 1913 — dus vandaag 50 jaar geleden — dezelfde heer Mommers werd ingeschreven als lid van het genootschap. De voorzitter wendt zich thans tot de heer Mommers: „Wij feliciteren U van harte met dit gouden jubileum. Uw aandeel in de werkzaamheden van het genootschap is zeer groot geweest. U bent bijna zonder uitzondering aanwezig op onze maand- en jaarvergaderingen, maar dat niet alleen, U hebt er ook vaak iets belangrijks te zeggen. In de maandbladen zijn in

de loop der jaren vele artikelen van Uw hand verschenen en niet te tellen zijn de excursies, die door U zijn geleid. Wij zijn U daarvoor zeer dankbaar. Het verheugt mij dan ook, dat ik op deze vergadering de mededeling mag doen, dat het bestuur van het genootschap met algemene stemmen — natuurlijk zonder die van U — besloten heeft, U te benoemen tot Lid van Verdienste”.

Met ere mag nog een gouden jubilaris genoemd worden, nl. de heer Mr. Nic. Beckers uit Sittard, die reeds in zijn studententijd lid van het genootschap was.

De heer Mommers toont zich zeer verrast met de hem verleende onderscheiding, en zegt toe ook als lid van verdienste te zullen blijven werken in het belang van het genootschap.

Vervolgens brengt de secretaris zijn jaarverslag uit: In deze tijd is in ons gewest een grote activiteit tot ontwikkeling gekomen op natuurhistorisch gebied. In een tiental plaatsen in Limburg werden nl. afdelingen opgericht van het Instituut voor Natuurbeschermingseducatie, die alle het zelfde doel nastreven: opvoeding tot waardering en bescherming van de natuur. Het enthousiasme van de afdelingsbesturen is zo groot, dat in de afgelopen winter in Heerlen zelfs een van de vijf landelijke cursussen tot opleiding van natuurgidsen kon worden georganiseerd.

Over de werkgroepen van de Ned. Geologische Vereniging sprak de voorzitter U reeds. Het geeft te denken, dat al deze actie's tot stand zijn gekomen buiten ons genootschap om. Zijn wij wel op de goede weg? Wel hebben wij zelf geprobeerd tot groter werkzaamheid te komen door het opnemen van jongeren in ons bestuur, de heren Bult en Ex. In het verenigingsleven is daarvan nog niet veel te merken geweest: wij leven volkomen op de oude voet voort. Het aantal leden blijft praktisch constant rond de 650; wij houden onze maandvergaderingen te Maas-tricht en te Heerlen; en wij organiseren gewoonlijk twee keer per maand een excursie, vooral in de zomer. Dit programma heeft blijkbaar maar weinig aantrekkingskracht op mensen met belangstelling voor de natuur, die niet in Maas-tricht of Heerlen wonen.

Een poging, in het voorjaar van 1962 onder-

nomen, om een groter aantal leden te interesseren voor actieve natuurbeleving — fenologische waarnemingen in het Ravensbos — faalde volkomen, en werd niet herhaald.

Het stemt tot tevredenheid, dat de Vrienden der Natuur te Venlo en Tegelen de weg naar ons Maandblad gevonden hebben: geregeld verschijnen nu mededelingen van deze met ons samenwerkende verenigingen, vooral op faunistisch gebied. Misschien ligt hier een mogelijkheid voor ons om de afdelingen van het I.V.N. van het belang van samenwerking met ons te overtuigen.

Door de dood ontvielen ons het bestuurslid A. J. Pijpers, mej. Somweber en de heren Dr. Endepols, Ir. Smits, J. Dolmans, J. Nypels en W. Schweitzer.

De botaniserende achterhoede

Tot lid van verdienste werden benoemd mevrouw Dr. W. M. Minis-van de Geyn en de heer L. Grégoire.

Het vijftig-jarig bestaan van het museum is door ons genootschap gevierd met een feestelijke vergadering, waarin voorzitter en secretaris beiden gesproken hebben over het museum — de eerste over het verleden, de tweede over de toekomst. Daaruit is wel duidelijk gebleken, dat het van groot belang is dat museum en genootschap samenwerken.

Na dit verslag, dat niet uit zucht tot kritiek maar uit bezorgdheid voor de toekomst van het genootschap is gegeven, ontspringt zich een discussie, waaraan vooreerst de heer **van der Kruk** deelneemt: hij ziet de leden van het genootschap als een intellectuele groep, die de bestudering van de natuur ter harte gaat. Daarnaast staat een massa mensen, die wel belangstelling hebben voor de natuur, maar niet tot diepere studie kunnen komen. Voor hen acht hij het I.V.N. op zijn plaats. In de meeste gevallen zal men niet van twee instellingen lid willen zijn. De heer **Coonen** meent dat zich al te veel organisatie's met de natuurstudie gaan bezig houden. Deze versplintering acht hij funest, en bepleit daarom nauwe samenwerking. De **secretaris** antwoordt hem, dat het genootschap lid is geworden van het I.V.N., juist om tot deze samenwerking te komen. De liefde kan echter niet van een kant komen. Men heeft ons blijkbaar helemaal niet nodig.

De heer **Ittmann** ziet het als een levenskwesatie, dat een vereniging ervoor zorgt dat de leeftijd van de leden niet groeit. Het opvangen van de jeugd in de organisatie is altijd de grote moeilijkheid. Toen spr. gevraagd werd hoe de samenwerking is tussen de Koninklijke Ned. Natuurhistorische Vereniging en het I.V.N., gaf hij als zijn mening te kennen, dat deze goed moest worden genoemd, mede omdat de besturen van beide organisatie's vaak uit dezelfde personen bestaan. De K.N.N.V. beoefent meer de natuurstudie, het I.V.N. ontwikkelt vooral de liefde voor de natuur en daardoor de natuurbescherming.

Tenslotte wijst de heer **Ittmann** op de oprichting van twee nieuwe afdelingen van de N.J.N., beide in Limburg, en wel te Maastricht en te Heerlen. Hij informeert ernaar of het genoot-

Bezoek aan de Warburg ruïne

schap met deze afdelingen connectie's onderhoudt. De voorzitter deelt hem mede, dat de oprichting van deze afdelingen volledig buiten het genootschap is omgegaan. Hij wijst erop, dat het genootschap zelf al wel eens een jongerengroep heeft gehad, maar dat dit op niets is uitgelopen. De heer **van Noorden** bedenkt dat het bestuur het mandaat van de vergadering heeft, en daarom tot actie's moet overgaan. Mislukkingen kunnen dan op de jaarvergadering worden besproken. De heer **Mommers** wil eens afwachten of het enthousiasme van de afdelingen van het I.V.N. zal blijven bestaan. Hij ziet echter wel voordelen in het leggen van contacten zonder verder te willen gaan.

Tenslotte pleit de heer **Sterken** voor de uitgave van een ledenlijst. Mevrouw **Minis** valt hem hierin bij. De publicatie van een ledenlijst zou gekoppeld kunnen worden aan een lijst van instantie's waarmee ons genootschap in ruilverkeer staat. De voorzitter ziet hierin niet veel heil. Een ledenlijst verandert elke week. De uitgave ervan kost veel geld. Een lijst van ruilpartners is onlangs in een van de Publicatie's verschenen.

Verslag van de **penningmeester** over het jaar 1962. In het vorige verslag over 1961 moest vermeld worden, dat de uitgaven de inkomsten overtroffen met ruim f 3500,—. Dit kwam omdat in dat jaar, behalve de normale drukkosten van het maandblad, de druk- en clichékosten van het jubileumnummer en die van Publicatie XII betaald moesten worden.

Dat het verschil tussen inkomsten en uitgaven

toen niet nog groter was, is te danken aan de ruime extra-bijdrage van de gemeente Maastricht voor Publicatie XII.

Omdat er in 1962 geen publicatie uitkwam, was de post drukkosten dus belangrijk lager dan het jaar tevoren. In het afgelopen jaar waren daardoor de inkomsten ongeveer f 1500,— hoger dan de uitgaven.

Niet onvermeld mogen ten slotte blijven de bijdragen van de begunstigers van ons genootschap, die bewijzen dat ook daar het werk van het genootschap gewaardeerd wordt. Alleen mag de vraag gesteld worden of in deze tijd van hoog-conjunctuur sommige instanties hun jaarlijkse bijdrage niet zouden kunnen verhogen. Ook dit zou alweer een verlichting van de financiële zorgen betekenen.

De kascommissie heeft geen onregelmatigheden in het beleid van de penningmeester kunnen ontdekken, en stelt voor, hem te dechargeren. Aldus geschiedt onder dankzegging voor de door hem bewezen diensten. In de nieuwe kascommissie worden benoemd de heren van der Kruk en Coonen.

De heer van Noorden constateert een veel te lage post voor bestuursvergaderingen. De bestuursleden schijnen alles uit eigen zak te betalen, hetgeen zij moeten toegeven. De heer Ittmann pleit voor regionale vergaderingen, bijv. in Weert en Venlo.

De hoofdredacteur van het Natuurhistorisch Maandblad en de Publicaties brengt verslag uit.

Vol bewondering voor het Geudje

De gemeente Maastricht heeft voor de op stapel staande publicatie opnieuw een ruime bijdrage toegezegd. Hierdoor zal het, mede dank zij de steeds zeer gewaardeerde steun van de provincie Limburg, mogelijk zijn dit voor het Genootschap toch zo belangrijke werk te kunnen blijven voortzetten.

Het Maandblad verscheen in een nieuw kled en elke keer zorgde Charles Eyck voor een verrassing uit de prehistorie. Verschillende landschappen werden uitvoerig beschreven, wat fauna en flora betreft, terwijl van enkele gebieden het geologisch aspect op de voorgrond stond. Ook bereikten ons uit vele delen van Limburg uitvoerige faunistische en floristische gegevens. Wij kunnen dit beschouwen als een voortzetting van het werk en de doelstelling van het jubileumnummer, Limburg te beschrijven in al zijn facetten op natuurhistorisch gebied. Het decembernummer bracht een uitvoerig verslag van de viering van het vijftigjarig bestaan van het museum. Reeks XIII van de Publicaties — de Avifauna van Limburg — is nog in bewerking.

De bestuursleden die aan de beurt van aftreden zijn worden zoals gebruikelijk bij acclamatie herkozen.

Bij de rondvraag brengt Dr. Dijkstra dank aan de Vrienden der Natuur in Venlo voor het prettige contact, dat zich heeft ontwikkeld met de afdeling Heerlen. Helaas ontvangt men de toegezonden convocatie's vaak een dag te laat. De heer van der Kruk beaamt dit voor het Maandblad. Dit late verschijnen van het Maandblad ligt echter aan de post, die de bestelling vaak laat wachten tot na het weekend. De heer van Noorden zou graag eens een lezing hebben over de verbetering van de visstand. Hij ziet in de vissen een vergeten groep.

De voorzitter sluit de vergadering onder dankzegging voor de grote opkomst en belangstelling.

De in de middag georganizeerde excursie werd ernstig gestoord door dreigende onweersbuien. Vooral botanisch kwam men niet voldoende aan zijn trekken. Zoveel te meer gelegenheid was er op de historische monumenten te letten, waarbij zich de heer Geurts een uiterst deskundige gids toonde.